

§ 37, saaledes ændret, samt §§ 38—40 vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 41 af Udvalget vedtoges uden Afstemning.

§ 41, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslags Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Kommission, Handelsagentur og Handelsrejsende.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 169; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2063).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Deuntzer): Dette Forslag, som er udarbejdet af den skandinaviske Kommission, er i alt væsentligt af samme Karakter som det, vi nylig behandlede, og de Bemærkninger, man kan fremsætte derom, vil derfor i det væsentlige blive overensstemmende med, hvad den højtærede Ordfører for det første Forslag har omtalt. Det var Meningen at skabe en skandinavisk Fælleslovgivning, men det har naturligvis ikke været Meningen, at denne nødvendigvis skulde være fuldstændig overensstemmende paa alle Punkter. Man har derfor med Rette undgaaet nogle Punkter, der har en saa særegen Karakter, at de krævede særlige Bestemmelser i hvert Land. Blandt disse Bestemmelser maa jeg især fremhæve Reglerne om de autoriserede Mæglere. Det er jo nogle af de vigtigste og mest benyttede Mellemmand i Handelsforhold; om disse Mellemmand høves der i hvert Land særlige Regler, og de er forblevet uforandrede. For Danmarks Vedkommende maa man gaa tilbage til Begyndelsen af forrige Aarhun-

drede, til 1808, for at hente den Bestemmelse, som endnu gælder om Mæglere. I øvrigt er det kun meget faa Punkter, der er udeladte af de Emner, vi her taler om, og man kan sige, at der er endnu færre Punkter, hvor der er Forskel i Henseende til Lovens Bestemmelser. De Bestemmelser, der vil komme til at gælde i vore Nabolande, er allerede vedtagne og kan ses i den svenske Lov af 18. April 1914 og i den norske Lov af 30. Juli 1916; de er altsaa nylig vedtagne, og de Bestemmelser, som her vil blive Ret, hvis dette Lovforslag vedtages, er i alt væsentligt overensstemmende dermed. Man kan nævne nogle enkelte Punkter, hvor der er en Forskel. Det gælder navnlig Reglerne i den svenske og norske Lov om Handelsrejsende. Forskellen er her begrundet i de forskellige Forhold, og de forbliver ogsaa forskellige, dog saaledes, at den danske Lov kommer til at stemme med den svenske. Det er grundet i de ejendommelige Forhold, der eksisterer i disse Lande. Det har naturligvis aldrig været Meningen at skabe en saa ensartet Lovgivning paa dette Omraade, at man slettede alle mulige Uoverensstemmelser, selv om de havde Grund i de praktiske Forhold, men dette kan dog vistnok siges at være den eneste Bestemmelse af principielt Indhold, som er forskellig i de foreliggende Lovforslag; ellers er de, som sagt, endog saa ens, at de saa vidt muligt har den samme Ordlyd. Det var naturligvis Hovedformaalet ved Kommissionens Arbejde at skaffe en ensartet skandinavisk Lov, men ved Siden deraf har den bestræbt sig for saa vidt muligt at lade den skandinaviske Fremtidslov følge, hvad der allerede er fremmed Lov, og det er lykkedes i meget stort Omfang. De Bestemmelser, man har givet, er endvidere i høj Grad stemmende, man kan sige næsten udelukkende stemmende med, hvad man maatte anse for gældende Ret ifølge Videnskaben og Domstolens Praksis, og man har kun gjort Forandringer, hvor det var nødvendigt, navnlig fordi Videnskab og Praksis endnu ikke havde fæstnet sig, men man dog maatte have en Regel. Der er nogle Regler, der er nye — man kan vistnok kalde dem heldige —, og som var paa-trængende. Der er f. Eks. Bestemmelserne om Kommission i Lovforslaget. Her er der en Bestemmelse om Kommissionærens Ret til selv at indtræde. Det høje Ting ved nok, at Kommission i Lovforslaget betegner en Slags Fuldmagt i eget Navn, saaledes at vedkom-